

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL BROGEAN

Органъ на Българското малцинство отъ Ромъния

АБОНАМЕНТЪ
 За една година ..300 лей
 За 6 месеца . . 160 "

Адресъ: Glasul Dobrogean str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

НЕ СМЕ „КОМИТАДЖИИ“

една седмица, сподобенията на столицестиници, е било застрей селото Салихлеръ, еско, едно лице, име- Али Алишъ или Али Върху него органитъ стъта сж намърили ед- бини система „Манли- матрони и една австрий- ба. Предполагенето е, тьтъ е на „опасниятъ джия Али Даила, осж- ть Силистренския окръ- ждъ на десетъ години ъ и заблъналъ отъ по- реме въ България“.

ебнитъ власти, както и ть на жандармерията ще се произнесатъ, както самотинността на уби- ка и върху неговия казиеръ.

обаче, което искаме тькъ тукъ, то е злата коитъ нѣкои органи на отъ Букурещъ проявя- по тоя поводъ, за да казватъ да създаватъ на- не противъ българското ние въ областта, както нивъ българитъ изобицо.

напримѣръ, вестникъ „тулъ“, който неотда- полевника съ нѣкой бъл- вестници отъ София, н увѣрени за своитъ чувства къмъ българ- родъ и за желанието види дветъ държави да рудничатъ за дѣлото на на прогресъ на Балка- скийтъ вестникъ „Ку-“ сега ни поднася ед- во разочарование.

то на нещастникътъ. на смъртъта си край село ерѣ, не оставя никакво ние, че се касае за лице мананъ и по никой на- не българинъ. Неговото же не посочва ене не се установява, поне сега изнесенитъ отъ н данни, че може да озира каквато и да би- ка между убитото ли- българи.

не пречи на видния щки органъ да озагла- вето съобщение, съ де- вуки, съ едно насочено въ българитъ заглавие: „Български комитадожи убитъ жандармитъ въ Силистрен-“

Въ самото съобщение се говори за „единъ о- български комитаджия“.

то едното, нито другото

се оправдаватъ отъ даннитъ на съобщението.

Защо тогава Али Алишъ или Али Даила се счита за бъл- гарски комита ?

Ако комитаджийството е плодъ на известни отрицател- ни прояви на положението въ областта, тѣзи прояви се из- пиватъ наравно и отъ бълга- ри и отъ турци. Ако подъ „комитаджия“ ще се разбира човѣкъ, който съ насилие или съ престъпни действия би ис- калъ да реагира противъ съ- ществуващи порядки, тогава такива хора биха могли да се вербуватъ изъ всички срѣди. Но да се титулуватъ всички декласирани, всички излъзли изъ релситъ, всички истински или набедени престъпници и врагове на днешния строй, съ името „български комитаджия“, това означава, да се иска да се създава настроение противъ ромънскитъ граждани отъ бъл- гарски произходъ, като се създава и поддържа една неприяз- ненъ, неблагосклонна и дори прѣко враждебна атмосфера противъ тѣхъ.

Ний сме имали и другъ пжтъ случай да подчертаваме тоя стремежъ. И може би, то- ва системно хвърляне на всич- китъ криви дърва въ област- та върху българското малцин- ствено население, въ голѣма степенъ е допринесло, шото ромънското общество да не реагира въ необходимия и въ очаквания размѣръ про- тивъ неправдитъ, на които ний сме бивали или продължаваме да бждемъ подлагани. Въ на- шата страна има доста хора и срѣди, които държатъ на мо- ралиния престижъ на страната и които, ако познаватъ не- правдитъ, на които биваме подлагани, не биха останали спокойни преди да извоюватъ тѣхното отмѣняване. И ако тѣ не сж го направили, то въ голѣма степенъ трѣбва да се подири обяснението въ лоша- та слава, съ която сж обгра- дили българското малцинстве- но население на страната ни. Ний сме надъ единъ милионъ хора и надъ всички насъ тѣ- гне, като проклетие, това об- винение въ „комитаджийство“, при все, че то не отговаря на действителността и още по- малко намира нашето удобре- ние или се възприема отъ насъ, като срѣдство за проява, за

(Следва на 2-ра стр.)

БЕЗЪ ПРАВА!

Изъ селскитъ общини на два- та окръга: Дуросторски и Ка- лиакренски, е разиратена запо- вѣдъ, съ която изрично се за- бранява на българитъ да купу- ватъ земята на изселванцитъ се турци, които щѣла да стане държавно владение, възъ осно- ва на сключитото споразумение между ромънското и турското правителства.

Тази заповѣдъ е практиче- ското последице отъ гласува- ния преди една година законъ, съ който се санкционираше за- браната за ромънскитъ гражда- ни отъ български произходъ да закупуватъ каквато и да е земя.

Въ никоя държава на свѣта по отношение на нито едно малцинство въ ромънската дър- жжава не се прави такова раз- граничение между поданицитъ, както се постъпва ерѣмо насъ!

ВОЙНАТА СЕ РАЗГАРЯ

Италия отегля консулитъ си

Отъ Римъ съобщаватъ, че правителството е нато- варило своя представител отъ столицата на Абисиния да донесе до знание на императора Хайле Селасие, че Италия е решила да от- тегли консулитъ си отъ че- тирѣ града въ Абисиния.

Консулитъ за сега ще стоятъ въ италиянската ле- гация отъ Адисъ-Абеба.

АБИСИНИЯ усилено мобилизира

Съобщаватъ отъ Лондонъ, че Абисиния е успѣла до сега да мобилизира поло- вината отъ наборитъ си, състоящи се отъ скитниче- ски племена, професионал- ни войници и тѣхнитъ слу- ги въоръжени съ пушки и патрони, имащи катѣри и изплатена заплата.

Кавалерийскитъ и пеши полкове заематъ стратеги- ческитъ мѣста въ страната.

Една десета отъ чиновни- цитъ сж също мобилизира- ни. На всички селяни и тър- говци е съобщено кжде трѣбва да се явятъ ведна- га следъ като бжде обяве- на общата мобилизация.

Началницитъ на провин- цията Гура сж пристигнали въ Адисъ-Абиба, за да сло- жатъ на разположение на императора една войска отъ 25 хиляди души.

Малко безгрижие!

Събитието на деня днесъ за днесъ, нагредъ, е чудесата на овчаря отъ Мъглавитъ, кой- то лано говорилъ съ дѣдо Господа. Дори и столичнитъ вестници почнаха сериозно да говорятъ за него. Ала най-се- риозни отъ всички пакъ сме ние — те е важно колко же- лаючи има, които вече сж на пътъ да идатъ въ Мъглавитъ.

Важното е фактътъ, че отъ блаженовѣрующитъ събрали— ни по-малко, ни повече—точ- но два човала пари!..

Да говоришъ съ Господа, дявола, или съ нѣкой овчаръ, но да говоришъ „ан-гро“, то- ва можемъ да вършимъ само ние. Въ брашнения човалъ, види се, е останало нѣщо и за дѣдо Господа..

Данъ Коловъ и Хари Соевъ говорятъ на „Добруджански гласъ“

София, септември

Едва можахъ да се вре- дя измежду навалищата ко- респоденти, за да поднеса на добруджанци една кратка беседа съ двамата българи, колоси на ринга, гордостъ- та на племето ни, Данъ Коловъ и Хари Соевъ.

Влизамъ и моето „добъръ день“ бѣ прекъснато:

— А вие г не, за кой ве- стникъ ще ни разпитвате?

Представямъ се и отгова- рѣмъ—завкъ „Добр. гласъ“ Г-нъ Коловъ поогледна г-нъ Соева и каточе ли ис- каше да го запита, дали знае за нашия в-къ, но за да се избѣгне неловкостъ- та, побързахъ:

— Г-нъ Коловъ, какво друго ще кажете и на до- бруджанци за последната ви борба съ негъра?

— Нищо, освенъ което вече съобщихъ. Негъра нѣ- ма похвати и мощъ, за да ми бжде сериозенъ про- тивникъ. Сега ми предстои, както знайте, срещата съ г. Ферещановъ и най-после ще се сложи край на най-раз- нообразнитъ одумзания по тая среща и съ това ще докажемъ, че не искаме да заблуждаваме общественото мнение. Не забравяйте да отбележите — продължи г. Коловъ, — че майката на г. Ферещановъ е отъ ромънски произходъ.

— Следъ като напуснете България, какви борби Ви предстоятъ ?

— Въ Парижъ ще се бо- ря съ двама сериозни про- тивника, отъ дето ще за- мина за Америка по мо- частна работа и ако е ре- кълъ Господъ, на продълъ ще се завърна въ родина.

та, ще се сбогувамъ съ рин- га и ще заживѣя всрѣдъ всѣкдневието на моитъ съ- селяни. А вие да ни разка- жете нѣщо за Добруджа, въобще, за българитъ въ Ромъния?— полюбопитству- ва г. Коловъ.

Обяснихъ, че въ Ромъния живѣятъ надъ единъ мили- онъ българи въ компактни маси въ Добруджа, Бесара- бия, Банатъ и др. Описахъ бѣгло тѣхния стопански и културенъ животъ и ги у- вѣрихъ, че българитъ отъ Ромъния еднакво шепнатъ съ възторгъ и радостъ име- ната имъ при всѣка тѣхна победа.

— Азъ имамъ роднини въ Добруджа, поде г. Хари.

— Кжде? — запитахъ из- ненаданъ.

— Въ село Малка Кай- нарджа—силистренско, ако се не лъжа и имамъ голѣ- мо желание да чуя нѣщо за тѣхъ. Ще ви бжда при- знателенъ, ако тая ни сре- ща допринесе за това.

Благодарихъ за любез- ността на двамата пър- венци и на ржкуване г-нъ Данъ Коловъ каза :

— Предайте сърдечни при- ветствия на българитъ отъ Ромъния и пожелания за закрепване духа на мла- дежъта чрезъ физическото възпитание. Сим. Дойновъ

30.000 турци изселници

Цариградъ — Изселване- то на мюсюлманското насе- ление отъ балканскитъ страни се извършва непре- къснато Тази седмица се очакватъ 30.000 изселници.

Ние не сме „комитаджии“

борба или за реагиране против неправдите.

И въ колонитѣ на този вестникъ, днесъ, вчера, презъ всичкото време на миналото, „комитаджийството“ винаги е бавало най-остро осъждано и порицавано. Ний и всички други вестници, говорещи отъ името на нашето малцинство, винаги сме били и сме за лоялна, легална и явна борба по пжтищата, оказани въ законитѣ на страната, за подобрене на положението, както и за отстранение на неправдите, за наше съжаление твърде многобройни и тежко поносими, на които бивае подложени. Въ нашата легалност и за да не бъдемъ упрекувани, че зле поставяме страната — при все че виновни за това сж ония, които вършатъ неправдите и които, когато ги виждатъ, не ги отблъскватъ — ний сме понасяли много, безъ да се отпращаеме до ония мѣста, къмъ които се обръщатъ во много по-незначителни поводи други малцинства, при все, че тия мѣста ни сж добре известни. Ние понесохме твърде много неправди, чъ надежда, че най-после ще се прояви съвестта и ни уравнилитѣ на страната ни по отношение на насъ и не се отнесохме до Женевата, а очаквахме правдата отъ Букурещъ. И ний никога не пропуснахме случаятъ, когато въ областта се вършѣха деяния преписвани на „комитаджии“, да заявяваме най-недвумислено, че осъждаме всѣо действие което не сж сходно или не се съгласува съ законитѣ на страната; ний изяввахме, че подобни действия не сж и не могатъ да бждатъ длѣло на българското население на областта, лоялно, коректно, любяще трудѣтъ и подчинява-

ще се на законитѣ на страната; ний считаме, че подобни действия принадлежатъ на провокатори или престжпници; ний искаме най-строги санкции и най-строги мѣрки противъ всѣкакво „комитаджийство“, отъ гдето и да идва то и които и да бждатъ неговитѣ посетители или неговитѣ вдъхновители.

И въ това си поведение, ний имахме очакваното удовлетворение, да виждаме, че или „комитаджийството“ се указваше обикновено и престжпно разбойничество, или че то бѣше длѣло на чужди на областта и особено чужди на южно-добруджанскитѣ българи елементи, или че то бѣше длѣло на дегизирани небългари, за да не наречемъ истинскитѣ престжпници, които тукъ, въ Добруджа, всички знаемъ, а знае ги на първо мѣсто самата властъ...

Не ни е известно и до днесъ правосъдието, което не може да бжде обвинено въ пристрастие къмъ насъ, да е констатирало поне единъ случай на истинско комитаджийство въ южна Добруджа и да бжде установено, че то е длѣло на мѣстното българско население.

И върѣки това легендата се носи, а ний понасме хиляди неправди, поради нея и въ нейно име.

Затова не можемъ да отмениме безъ най-искрено порицаване и съжаление постапката на авторитетния в. „Курентулъ“, да допуска излагането на българското население, като се посочва за изходящъ изъ неговата срѣда единъ престжпникъ, който по всичко личи, че не е никакъ българинъ, а е турчинъ. Това личеше отъ самото съ-

Английската флота събрана въ Александрия

Отъ Каиро съобщаватъ, че въ египетското пристанище Александрия се намиратъ 24 бойни английски параходи и парахода - болница „Мене“.

Единъ воененъ аеропланъ постоянно патрулира надъ Александрия и надъ склада за муниции отъ Абукиръ.

Английското правителство е съобщило на египетското, че скоро ще станатъ въздушни маневри на английската авиация надъ Египетъ.

Англия ще заеме частъ отъ Абисиния

Съобщаватъ отъ Парижъ, че въ случай на война, Англия щѣла да заеме областта въ Абисиния, намираща се между езерата Цана и Родолфъ.

Така, че единствената богатата областъ въ Абисиния ще бжде въ рѣцетѣ на англичанитѣ, като военнитѣ действия ще да се развиватъ въ останалата частъ на африканската империя.

общение, помѣстено въ вестника, за да не може да се допуска, че може да има мѣсто за съмнение върху народностната принадлежност на лицето, убито край село Салихлеръ.

Искаме да вѣрваме, че ако въ „Курентулъ“ се има представя, колко престжпленни надъ нашето мирно и лоялно българско малцинство се вършатъ въ името на легендата за „комитаджийството“, тѣ не биха допустнали повече тѣй явно да бждемъ безъ право почерянии.

Книжнина

„L'idée sociale dans le théâtre de François de Curel“ — тезата за докторатъ на нашата съгражданка г-ца д-ръ Лиляна Г. Атанасова, завършила французкия филологически факултетъ въ Тулуза — Франция.

„Proverbe dela români și alte neamuri“ — второ издание, отъ проф. д-ръ К. Мурешяну — Констанца. Съдържа избрани ромънски пословици, както и такива преведени на ромънски отъ български, албански, грѣшки и турски. Скромниятъ трудъ на г. проф. д-ръ Мурешяну заслужава внимание, тѣй като въ него ромънския читателъ ще намѣри неocenимитѣ духовни перли на балканскитѣ народи, които тепърва ще послужатъ за взаимното имъ опознаване.

3) „Familja Curri“ отъ Niman Ferizi — Констанца, една спретната книжка на албански езикъ, отъ който за жалостъ не разбираме, но е едно красноречиво и безпримѣрно доказателство и похваленъ трудъ на албанцитѣ отъ Добруджа, които развиватъ една трескава и заслужена културна дейностъ на роденъ езикъ.

4) Сп. Модерна на — София, I-ва кн. Броятъ прави отличенъ съдържание.

Съ броя се изпращатъ приложени: кроените модели за бродерия, дамски и една детска кройки, приложение сѣли за прекопирване сѣли два многоцветни ромънски шивини, „6 дни шастие“ отъ временни американски между които и Виктория I-ва кн. отъ детското ние „За деца и юноши“.

На платилитѣ до 15 юни изпращатъ като подаръкъ следнитѣ необходими за домъ книги: 1. Консервационна и ликьори и 2. Отъ не на цвѣта, зеленчуци и плодни дръвчета.

Абонаментътъ е платими на части. Адреса — София, Мере-Пощенска чекова сметка 503.

Препоръчваме на читателите това богато списание съ всеотдавнашната бранъ, полезенъ и разнашенъ материалъ.

ВНИМАНИЕ! По случай настъпващата есенъ и разхлаждане на времето **ЗАПОЧНАХЪ ДА ПРИГОТОВЛЯВАМЪ**

пастърма, суджуци, всички видове мезелици и пр.

Винаги пресни чисти и съ различни приятни мириси — **ПОСЕТЕТЕ ЗА УВѢРЕНИЕ**

Съ почитъ: **ЮРДАНЪ ВЪЛЧАНОВЪ**
ул. „Реджеле Кароль“ 11 (срещу бирария „АЛБА - ЮЛИЯ“)

ИЗЪ РОМЪНО-БЪЛГАРСКОТО МИНАЛО

Иеросхимонахъ Спиридонъ

Не само въ възраждането на българския народъ, но и на други, манастиритѣ сж играли най-важни роли. Отъ тамъ, за първи пътъ сж се разпрѣсквали лжчитѣ на племеното съзнание. А монаситѣ — книжовници, сж били факелътъ който е освѣтявалъ пътя на народностното съзнание. Огецъ Паисий, родоначалникътъ на нашето възраждане, не изхожда ли отъ тази срѣда? Неговата история не е ли писана въ манастирската сграда?

Съ падането на България подъ турско робство, манастиритѣ на ромънски-

тѣ княжества Влашко и Богданско, ставатъ новитѣ огнища на нашитѣ прокудени книжовници — монаси. А по него време, най-голъмо число отъ книжовницитѣ сж били монаситѣ.

Историята на Огецъ Паисий, първиятъ български възродителъ, се появява въ 1762 год. Тя се преписва и мнозина ставатъ негови последователи, ученици.

Единъ отъ тѣхъ, съ когото ще се занимаемъ въ тази статия е Иеросхимонахъ Спиридонъ.

Живота на този Паисиевъ последователъ е буря, както и на многото наши пио-

нери на възраждането. По произхождение габровецъ, следъ дълго временно скитане изъ родината си, стига въ Атонъ. Отъ тамъ, вѣроятно къмъ 1763 г., отива въ Молдова и се установява въ прочутия манастиръ Нямцу. Презъ това време Нямцу е било „срѣдище на влахо-българската книжнина“. Манастира се е славила като културенъ центъръ, особено, когато е билъ игуменъ малорусина Паисий Величковски.

Въ манастиря Нямцу, много монаси усърдно се занимавали съ разнообразна културно-исторична книжовна дейностъ. И трѣбва да допълнимъ, че по това време, българо-славянската писменностъ е била въ възхода си. Въ този манастиръ, кждето се е ползувалъ съ особено внимание Иеросхимонахъ Спиридонъ, презъ

1792 г., написва „Историята на българския народъ славенскомъ“. Съ тридесетъ години по-късно отъ тая на Паисий. Въ своята история Иеросх. Спиридонъ, отбелѣзва събитията до 1789 г.

Две години следъ написването на историята, напуска манастиря Нямцу. На пътъ за Св. Гора, той се отбива въ Рилския обителъ, кждето остава нѣколко време.

За неговата смъртъ и до сега нищо положително не се знае. Опредѣля се датата 1815 г., когато споредъ преданията, си е намѣрилъ смъртъта въ крайбрѣжнитѣ води на Атонъ.

Освенъ оригинала на историята, който е намѣренъ презъ 1868 г. и се пази въ Ленинградската библиотека, известенъ е единъ преписъ направенъ въ Габрово

(1819 г.) Подъ уреждането на порф. В. Н. Тарски, историята на Иеросхимонахъ Спиридонъ дадена въ отдѣлна книга презъ 1900 г.

Живота и дейността на този знатенъ Паисиевъ ченикъ въ манастиря Нямцу, представлява една бава страница отъ ромъно-българското минало.

Покойниятъ проф. Боянъ Пеневъ, въ своята знаменитая „Историята на новата българска литература“ ни дава ценни бележки за Иеросхимонахъ Спиридонъ.

Д. Н. Митровъ

Чети В-къ „Добруджански гласъ“

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Заведени малцинствени

дѣла за отстраняване отъ служба

Напоследък въпроса за чиновниците отъ малцинствен произходъ, поради каквицятъ изпитъ става по-интересенъ и по-интересенъ. Изхвърлятъ се чиновници отъ дългогодишна служба, само за това, не сж могли да издържатъ изпита си на ромънски езикъ, макаръ, че инакъ сж добри и съвестно изпълняващи службата си — нѣщо, което възбуди голѣмо недоволство всрѣдъ всички министри, но сж безсилни да се противопоставятъ. Където сж въ по-голямъ брой, обаче, министри притъ все пакъ правятъ известна опора на неправилна на нарежданията на националната властъ.

Въ Клаузенбургския университетъ сж били уволнени 10 души чиновници-служачи, по причина, че сж провалили на подложения изпитъ. Чиновниците смѣ-

тайки, че тѣ не напуцатъ своеволно службата си, сж подали до университета жалби поне за пенсия. Отговорило имъ се, че нѣма ли необходимото старшинство въ службата си. Тогава всички чиновници, на брой 40 — само отъ едно заведение, даватъ държавата подъ сждъ за вреди и загуби за незаконно уволнение и не навремено предупреждение.

Чиновниците сж напълно прави, но дали ще бждатъ удовлетворени, не се знае. Мнозинствата при все разнитъ конференции и международни договори за покровителство на малцинствата продължаватъ своитъ пълни замисления за доунищожаването на малцинственитъ елементи. Нѣма ли да има край най-после на малцинственитъ мъжки и теглила?

Бесарабскитъ българи

ЕМИГРИРАТЪ ВЪ АМЕРИКА

Пагубното дѣло на скжпо платенитъ агенти

Отъ Бесарабия получаваме тревожни вестини. Като въ тая областъ неплородното население на обеднялото население нечуванъ гладъ и отчаяние, една нова опасностъ се е надвесила надъ нещастнитъ бесарабци.

Отъ известно време изтъ старскитъ бесарабски сж плъзнали нѣкакъ емисарии — скжпо платенитъ агенти, които убеждавали нещастнитъ селяни да емигриратъ въ Америка — въ Боливия, Парагвай и Аржентина. Тѣзи агенти избивали жертвитъ си прѣсно отъ срѣдата на селитъ, ловко изпълнявали неплородното едственото имъ положение. Тѣ ги увещавали, да емигриратъ въ Америка щѣли да станатъ настанени въ златни планини: — безплатно да сѣватъ, безплатни нѣкои си 25 хектари гори и пр. пр. Подобна една мерзка акция бѣ предприета въ Бесарабия презъ 1924-25 глдинни, когато съ сто-

тици български семейства бидоха подло излъгани, захвърлени въ чужбина и буквално заробени. Тогава половината отъ тѣхъ измрѣха по пжтя отъ гладъ и мизерия при крайно трагични обстоятелства. Другитъ, които оцѣляха и се добраха до Америка, буквално бидоха ангажирани като роби за непосилна човѣшка работа.

Сега историята се повтаря. Стотици семейства сж на пжть къмъ черноробство. Нашиятъ братски съветъ къмъ бесарабскитъ българи е:

— Да не се подмамватъ да презрятъ агентитъ и да не емигриратъ!

Продаваме 2 | 3 отъ собствена си мелница, находяща се въ с. Конакъ-Куюджукъ — на шосето — състояща се отъ: 2 камѣка, единъ валцъ, една преса за масло и 10 стаи. Желаящи да се отнесатъ до: **Петъръ Стоевъ и Балчо Сабевъ**, с. Конакъ-Куюджукъ, околия Стежаруль [Карапелитъ].

Какво става въ Дуросторски окръгъ

с. КРАНОВО. Жителитъ Янко Великовъ, Койчо Чанковъ, Драганъ Вълчевъ, Илия Димовъ, Крумъ Павловъ, Д. Константиновъ, Юрданъ Добревъ, Христо Куртевъ, Вълчо Петровъ, Станко Тодоровъ и др. преди една година се съгласили да купятъ по малко земя отъ изселващитъ се турци отъ селото и имъ дали по една сума като авансъ. Тия дни, обаче, турцитъ получаватъ заповѣдь отъ Министертвото, че нѣматъ право да продадатъ на горепоменатитъ жители и че държавата запазва за себе си правото на покупката.

По тоя начинъ българитъ оставатъ безъ земя и... безъ паритъ дадени като авансъ, тѣй като турцитъ отдавна ги изхарчили и не могатъ да имъ ги повърнатъ. Воля-неволя отварятъ се дѣла, протакания и разноски по сждилища, адвокати и пр...

Арестувани деца

с. АЙДЕМИРЪ. На 3 т. м. бѣха арестувана Владимиръ Гр. Арнаудовъ 13 г. и Василь Христо Кръстилевъ 14 год. и изпратени въ жандар. легионъ отъ Силистра, понеже първия окаялъ две червени знамена на единъ телеграфенъ стълбъ въ селото и въ джоба му намѣрили манифести съ комунистическо съдържание.

При следствието се узнава, че малкия Владимиръ идвалъ на 2 т. м. въ града, за да се запише като ученикъ. На връщане билъ посрещнатъ отъ непознати лица, които му дали манифеститъ и знамената да ги занесе въ село, като му поръчали: манифеститъ да разпрѣсне изъ селото, а знамената да окачи на телеграфенъ стълбъ, което и направилъ, безъ да си даде смѣтка въ своята наивностъ какво върши. Василь Хр. Кръстилевъ повикалъ да му помага.

Предадени на паркета за по-нататъшно разследване, на 7 т. м. имъ се потвърди мандатъ за арестуване за единъ месецъ, понеже не казвали кои сж непознатитъ личности, които имъ дали знамената и манифеститъ.

Паркета ако иска може да намѣри кои сж истинскитъ виновници и трѣбва да ги намѣри.

Стига вече съ тия отвратителни сцени всѣки денъ да гледаме изъ улицитъ на Силистра цѣли конвои отъ арестувани малки мом-

чета, жени, деца и селяни, винаги невинни.

Искаме и ние да знаемъ, кои сж тия виновници, платени агенти на комунизма, които си служатъ съ деца и наивни селяни за постигане на пълкени си планове, да компрометиратъ българското население отъ тоя край и да го разсипятъ.

с. ЛИПНИЦА. При една внезапна ревизия въ мелницата на Ради Кристя, открити бѣха злоупотребления отъ милиони въ вреда на държавата, като по фалшифицирани регистри плащаль много по-малки данѣци.

Съставени му сж необходимитъ актове за даване подъ сждъ. Съмняваме се, че ще бжде наказанъ, тѣй като и въ миналото на нѣколко пжти е хващанъ съ сждитъ злоупотребления, но винаги е успѣвалъ да избѣгне ударитъ на закона.

СИЛИСТРА. Съвета на Адвокатското баро отъ Силистра въ заседанието си на 22 августъ реши и постанови затварянето бюрата на всички стажанти — адвокати. Въ бждеще стажантитъ ще стажуватъ само при редовни адвокати.

— На 6 т. м. почина въ Силистра голѣмия търговецъ Иванъ Драгановъ на 56 год. възраст.

Покойния бѣ познатъ като добъръ българинъ и че-

стенъ търговецъ. Нашиятъ съболезнования.

Единъ следъ единъ си отиватъ

На 5 т. м. въ с. Кора-Омуръ — Силистренско, следъ дълго боледуване почина Христо Костовъ, дългогодишенъ народенъ учител, нашъ абонатъ и ржководителъ на популярната банка въ родното му село.

Покойниятъ е отъ ония малцина народни учители, които следъ 1913 год. останаха да живѣятъ между сѣнародницитъ си въ нашия край и заедно съ тѣхъ понесоха злата орисъ на чужди и пренебрегнати.

Цѣли 20 години той е училъ малкитъ българчета на родно четмо и писмо, а следъ напуцане на училището се отдава на друга народоползна работа, като става ржководителъ на селската банка, която ржководи съ вещина цѣли 20 години непрекъснато.

Голѣма и неocenима е заслугата на банката за икономическото заздравяване на опустошеното презъ войната село.

За всички тия добри дѣла, покойниятъ бѣше уважаванъ и почитанъ отъ всички селяни и тѣ показва своята обичъ, като масово се стекоха предъ ковчегата на покойния, за да си взематъ последно сбогомъ отъ своя любимъ учител и ржководителъ.

Вѣчна му паметъ!
Силистра 1935 Д. П. Ц.

Какво става въ селата

Единъ сраменъ случай въ с. Голѣмо Чамурлий

Както отъ всички наши села, така и отъ с. Голѣмо Чамурлий, турцитъ се изселватъ. Тукъ, обаче, се е вършило една срамна търговия съ покупко-продажбата на имотитъ на изселницитъ, където героя на деня билъ единъ българинъ и името на когото за сега ще премълчимъ.

Въ с. Голѣмо-Чамурлий българи и турци сж живѣли братски. Въ това село нѣмало колонисти отъ Македония. Съ изселването, обаче, на турцитъ, поражда се жаждата за лесно забогатяване и единъ синковицъ нашъ съплеменникъ, се запретва да „услужва“ отъ една страна да улеснява на изселницитъ, а отъ друга — да дава келепиръ на колониститъ. Всѣко желание и старание на българитъ да

закупятъ земята на турцитъ било парализирано именно отъ този българинъ, който посрѣдничилъ за тая цѣль на македонскитъ колонисти отъ Срѣдно-Чамурлий. Найпечалното въ случая е било факта, че на първо мѣсто били поставени заплахитъ и законитъ чрезъ колониститъ македонци!

По този сраменъ случай ние ще се повърнемъ въ скоро време. Ще изнесемъ имена и всевъзможни дѣла, отъ които ще проличи до колко низко сж паднали нѣкои наши съплеменници.

За проданъ праздно мѣсто 1200 кв. м. ул. „Доамна Кяжна“ 1 срещу Ромѣнската Мжжка Гимназия
За справка

ДРАГОЙ АТ. ДОНЧЕВЪ
— БАЗАРДЖИКЪ —

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛИЩА

Д. П. ЦАЧЕВЪ

СИЛИСТРА

МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ

8

Преди Омортагъ, българския царь Крумъ сжко е оставилъ следи като владетель и господарь въ Дръстъръ. Демонстративно е камакъа намъренъ напоследък въ околноститъ на Силистра, отъ директора на силистренската ром. мжжка гимназия, П. Папахажии запазенъ въ музея при сжщата гимназия. Нидписа върху този камъкъ е пакъ на лонгъ гръцки езикъ и пише, че е поставенъ върху шанса — окопа изкопанъ отъ българския ханъ Крумъ.

И въ двата надписа не се говори за народност, религия и година. Но като се има предъ видъ, че Крумъ е царувалъ презъ 802—820 г. и когато се възцарилъ, господарството му се простирало отъ Хемусъ до Траисилванскитъ Карпати и че приемника му Омортагъ царувалъ презъ 820—836 г. е разширилъ значително владенията си, безспорно е, че тѣ сж били непрекъснато владѣтели не само на Дръстъръ, но и на цѣла Добруджа.

При покръстването на българитъ въ въ 864 г. отъ царь Борисъ, Силистра и всички други околни села приели сж голяма радостъ християнството къмъ края на IX в. Дръстъръ е билъ една отъ най-силнитъ български крепости на голъмата рѣка. Въ нея е билъ принуденъ да се отегли въ 891 г. Великия Симеонъ и да се защитава противъ пристъпитъ на маджаритъ.

Позикани отъ Византия, маджаритъ нахълтватъ въ северна България и Добруджа, подлагатъ ги на пълно разорение и отвлечатъ в пленъ почти цѣлото имъ население.

При Дръстъръ, Симеонъ ималъ решителни и ожесточени сражения, но безъ успѣхъ. При такоза критическо положение, той се татворилъ въ крепостта и повикалъ на помощъ печенегитъ, които странствували по него. Взиме изъ степитъ на южна Азия и около Днестъръ. И понеже печенегитъ били враждебно настроени спрѣмо маджаритъ тѣ приели поканата на Симеона и на два нападнали маджаритъ въ 892 г. при Атакуза, въ момента, когато маджаритъ били повикани на помощъ отъ краля Арнолфъ противъ Святослава и опустошавали Морава и Панония.

Следъ Симеонъ Велики на българския царски престолъ се възкачилъ неговия синъ, царь Петъръ, 927—969 г., който се оженилъ за една византийска принцеса. Следствие на това сродяване съ византийския императорски дворъ, на архиепископа отъ Дръстъръ, Дамянъ било признато патриаршеско достоинство и съ това и самостоятелността и пълната независимостъ на българ-

ската народна църква на 8 окт. 927 г. — (Држ. К. Иречекъ Ист. на бълг. 218]. А на царь Петъръ било признано достоинството Basileus, титла носена само отъ византийскитъ императори и тѣхнитъ наследници.

Съ датата 8 октомврий 927 год. за Силистра се записва втората свѣтла страница въ свѣтовната история.

Царь Петъръ презъ дългото си царуване билъ известенъ, като много добъръ религиозенъ и тихъ царь. Съ името му сж свързани много градове и села, както и близкото до Силистра с. Калипетрово — отъ кало Петъръ — добъръ Петъръ.

Презъ неговото царуване е нѣмало воинско и българската държава почва да губи една следъ друга отъ провинциитъ си и дори още до като билъ живъ се разкапгла.

По това време, печенегитъ най-воинственитъ варвари следъ хунитъ, на брой около 20.000 се настаняватъ окончателно по лѣвния брѣгъ на Дунавъ и по островитъ разпръснати изъ рѣката срещу Силистра — [912 — 959 г.]

Но тукъ отъ добри съюзници, печенегитъ привлечени отъ богатствата на страната, почнали да обезпокояватъ границитъ на българската държава и понеже Дръстъръ билъ най-близко селище, страдалъ най-много отъ тѣхнитъ нападения

Въ 1048 г. поради съвличеството на първенцитъ имъ, две отъ племената имъ, подъ началството на хана си Кеченъ, недоволенъ отъ върховния имованъ Тичакъ, съ разрешението и подпомогнатъ отъ византийскитъ императори, минали Дунавъ и се настанили на българска земя, която въ това време била вече подъ византийска власть.

Отъ друга страна Тичакъ пакъ недоволенъ отъ лукавата игра на Византия, че му разцѣпили на две вѣската, миналъ Дунавъ и опустошилъ Дръстъръ и всички други крепости до Балкана.

Цариградското правителство за да привлече като съюзници и приятели всички печенежки племена, раздало имъ земи въ днешна северозточна България и Добруджа, вписало ги въ списъкъ на ромейскитъ приятели и съюзници и имъ отстъпили три крепости по дѣския брѣгъ на Дунавъ — (П. Мутавчиевъ въ с. 199.)

Продаватъ се: 1 часть отъ лозе, находяще се въ лозята Баиръ-Баши и 1 часть отъ 2 клѣщи, находящи се до църквата „св. Никола“ въ гр. Балчикъ. Справка и споразумение ул. „Стефанъ чель Марѣ“ 8 — гр. Балчикъ —

ДАНЪ КОЛОВЪ

побеждава Ферешановъ

Отъ София съобщаватъ подробно съ боябата, която се състои въ недѣля, 8 т. м. въ тамкашния спортенъ стадионъ „Юнакъ“ между свѣтовнитъ борци Данъ Коловъ и Ферешановъ и двамата отъ българско произхождение.

При стечение на хилядна публика борбата (свободна американска) е започнала ожесточено, следвала е при равни перипетии, но следъ единъ часъ Данъ Коловъ вдига Ферешанова, той се улавя за перилата (желѣзата) на ринга; рефера го предупредява да се пусне, Ферешановъ не се пуска, тогава рефера провъзгласява Колова за победител, когато публиката бурно овацционирала.

„ВЕСТИ“

— За 10 октомврий е насрочено дѣлото по конашкитъ издевателства.

До сега никой не се е заинтересовалъ да събере нуждната аргументировка въ подкрепа на гражданската страна, застѣпена отъ близкитъ на тримата убити селяни.

— Въ недѣля, едно непознато лице успѣло да се вмъкне въ дома на банкирине г. Сп. Панаитеску, съ целъ да краде. Усетенъ на време, крадецътъ скочилъ отъ прозореца на втория етажъ и изчезналъ.

— Сжщиятъ день следъ обѣдъ, въ града ни се е разиграла една семейна драма. Стражарътъ Ганчулеску Ионъ, когато спѣлъ, билъ събуденъ отъ жена си Стефана, която ненадейно излѣла върху лицето му едно стъкло витрионт. Следъ това, тя изпила остатъка отъ отровната течност. И двамата въ доста сериозно положение били отнесени въ болницата. Едната страна на лицето и окоето на стражара били обезобразени. Причинитъ — ревностъ.

— Въ мѣстната полиция е задържанъ жителя Маринъ Ивановъ, който нанесълъ тежкъ побой на лицето Асанъ Сулейманъ.

— Столичнитъ вестници съобщаватъ, че глав-

ния инспекторъ по кадастра Д. С. Ионеску е билъ арестуванъ, понеже е заловенъ въ редица злоупотребления, вземания и вършене на безакония.

Д. С. Ионеску бѣше главния инспекторъ по комасацията въ Нова Добруджа. Тукъ той извърши редица безобразия, безакония и престѣпни сдѣлки, които оцетиха стопани.

Ионеску успѣ да прокара множество планове, които се извършиха съвършено беззаконно.

Ние настояваме да се ревизиратъ всички тия планове и отново да се разгледатъ подаденитъ на времето контестации противъ тѣхъ.

Ще се толерирали безаконията у насъ, когато за извършването му на друго мѣсто въ кралството престѣпника се наказва споредъ законитъ въ страната?

— Земеделското училище раздава семе за зимница. Нуждающитъ се земеделци да се отнесатъ до дирекцията на горното училище.

— Състоялитъ се два мача въ недѣля, 8 т. м. иматъ следнитъ резултати: „Авѣнтулъ“ — „Добруджа“ 1:0 (приятелски мачъ); „Юпитеръ“ — „Венера“ С.Ф.Р. 3:1 за „Юпитеръ“ — първиятъ мачъ за есенния кампионатъ.

— Съобщението по убийството на раздавача Георги Кристя, каква, че г. г. Василеску и Ница Симеонъ били съучастници и сж били арестувани, не отговаря на истината. Имената имъ сж съобщени по погрѣшка.

— Напоследъкъ сж били извършени много кражби на коне отъ крайграничнитъ села въ България.

Краденитъ коне бивали хвърлени въ нашата територия. Напоследъкъ отъ борище били откраднати коня, които иматъ белези [дамки] Б. Р. и З.

— На 7 т. м., сжбота тринѣта, скоропостижно почина съгражданини, наша добра приятелка и дългогодишна абонентка Елена Дем. Атанасова. Нашитъ най-искренъ съболезнования къмъ печаленитъ.

— Дамската секция пр. Б. К. О. отъ гр. Базарджикъ изказва своитъ съдечни съболезнования за случай смъртъта на респектиозната си членка Елена Демиръ Атанасова.

Съобщение

Настоятелството на Библиотечната Секция на Българ. Общество въ гр. Силистра, съгласно протоколно решение № 39 съобщава чрезъ настоящето издание следенъ пжтъ на г. г. членовѣта на секцията, които още не сж си внесли членскитъ вноски да побързатъ и ги изплатятъ найкъсно до 1 октомврий 1935 г.

Отъ тази дата настоятелството ще приложи къмъ неиздѣлжитъ се чл. 13 точка б, отъ правилника на секцията, които гласи: „преставатъ да бъдатъ членове, ако не внесатъ изплащането на членскитъ вноски по-вече отъ (шестъ) месеци“.

7-IX-935 г. Силистра
Председател,
Д. Бобчевъ
Секретаръ
Д. Димитровъ

Дава се подъ наемъ

или се продава кръчмата заедно съ кжщата, отъ 3 ст. дворъ и кухня, притежани покойния Георги Сапунджия на ул. „Режеле Кароль“ на полицията. Споразумение

БОРИСЪ Д. ПОПОВЪ
адвокатъ — Базарджикъ

ВАЖНО ЗА СТРОИТЕЛИТЪ!

Преди да дадете работата си на други, които ниватъ на краката Ви и обещаващ много, допитайте се и провѣрете и при тѣзи, които не идватъ при Васъ. Тогава ще се увѣрите, че ще намѣрите

ЕВТИНА, ЧИСТА И ДОБРОКАЧЕСТВЕНА РАБОТА

и всѣкакви малки и голѣми поржчки, изработени

ВКУСЪ И ВЕЩИНА

Допитайте се, провѣрете и тогава решете!

— Това го иска Вашия интересъ —

Съ почитание:
ХАРАЛАМБИ П. ХАРАЛАМБЕВЪ-дърводелецъ
ул. „Василе Кофта“ 3 — Базарджикъ

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ